

Biblická čtení

5 Mojžíšova 26, 1-11: Až přijdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, a obsadíš ji a usadíš se v ní, vezmeš z prvotín všech polních plodů, které vytežíš ze své země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, vložíš je do koše a půjdeš k místu, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno. Přijdeš ke knězi, který tam bude v těch dnech, a řekneš mu: „Vyznávám dnes Hospodinu, svému Bohu, že jsem vstoupil do země, o které přísahal našim otcům, že nám ji dá.“ Kněz vezme koš z tvé ruky a postaví jej před oltář Hospodina, tvého Boha. Ty pak promluvíš před Hospodinem, svým Bohem, takto: „Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova, sestoupil do Egypta a s hrstkou lidí tam pobýval jako host. Tam se stal velikým, zdatným a početným národem. Ale Egyptané s námi zle nakládali, trýznili nás a tvrdě nás zotročovali. Tu jsme úpěli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin nás vyslyšel, shlédl na naše pokoření, plahočení a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou a vztaženou paží, za veliké hrůzy, se znameními a zázraky, a přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem. Nyní tedy, hle, přinesl jsem prvotiny z plodů role, kterou jsi mi dal, Hospodine.“ A postavíš koš před Hospodina, svého Boha, a pokloníš se před Hospodinem, svým Bohem. Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě a tvému domu, ty i lévijec i bezdomovec, který bude mezi vámi.

Římanům 10, 8b-13: „Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci“; je to slovo víry, které zvěstujeme. Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, neboť Písmo praví: ›Kdo v něho věří, nebude zahanben.‹ Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť ›každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen.‹

Lukáš 4, 1-13: Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. Ďábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, ať je z něho chléb.“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem Božím.“ Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl: „Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chci, tomu ji dám: Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé.“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat.“ Pak ho ďábel přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno ›andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili‹ a ›na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen.‹“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.“ Když ďábel skončil všechna svá pokušení, odešel od něho až do dané chvíle.

POKUŠENÍ

V dnešním evangelijním textu se dostáváme do období, kdy Ježíš drží čtyřicet dní půst na poušti a je přitom pokoušen od ďábla. Je to taková poslední přípravná fáze než Ježíš začne veřejně kázat a působit mezi lidmi. Tak to téma dnes bude pokušení. Jak bojovat s pokušením? Co pokušení vlastně je? Dnes například znamená být v pokušení, že si někdo dá dvě tabulky čokolády a je v pokušení si dát třetí. Ví, že už měl dost, ale tak, ještě kousek si dát může. Pak to půjde vychodit nebo něco podobného. Ale Bible v pokušení jde více do hloubky a i my ho můžeme u sebe hlouběji vnímat. Pokušení není jen o tom, když nás něco láká, pokušení je každodenní boj o naši víru v Boha. Týká se nás všech. Vedeme ho všichni společně. V textu Ježíš odolává, třikrát ho Ďábel pokouší, ale on se nedá. Ví moc dobře, že je to zkouška jeho čistoty. My v tom boji ještě selháváme. U nás pokušení má mnoho podob, jídlo, peníze, touha, ale nejvíce nás toto pokušení testuje přes naše myšlenky. Vzpomeňte si, zažili jste někdy, že

vám někdo něco o někom řekl. Není podstatné, zda máte tu informaci ověřenou, ale řekne vám něco negativního. Nás to hned ovlivní, aniž bychom třeba s tím člověkem mluvili a v hlavě už nás myšlenky nahlodávají a rozčilujeme se vnitřně na tu konkrétní osobu. Pak se s tím člověkem potkáme a chceme mu tedy něco vyčinit, ale potkáme toho člověka a najednou ty negativní myšlenky jsou pryč. Ten člověk nám nevdá a promluví a realita je úplně jiná. A jsme zase u toho pokušení. Ten hlas, neboli pokušení/d'áblík, nás neustále nahlodává. Přidáš se ke mně? Budeš toho člověka nemít rád nebo ho aspoň pomluvíme? A nádherná hra začíná. Když jsme pozorní a jak já říkám u sebe, tak ten hlas můžeme rozeznat. Jsem přesvědčena, že to známe všichni. Pojd'me teď pominout, že duchovní jsou svatí a nezkouší je to úplně stejně. A pokud vám někdo tvrdí opak, tak lže. A teď ten fór celé té nádherné hry. Tuto pravdu Ježíš věděl, proto obstál. Jediná cesta, jak můžeme zvítězit nad pokušením, je láska. To, že ten hlas/pokušení/myšlenky začnu mít rád/a.

Zkuste si to, je to vážně občas veliká legrace. Je to vyučování naší víry a důvěry, naše každodenní pokušení. A teď podívejte, kdyby nebylo pokušení, nebylo by vyučování, a my bychom nezakoušeli, jak na tom naše víra je. Takže opět i ta role pokušení je součástí celku/jednoty a je tu správně. A to si dnes často neuvědomujeme. Zamýšlíme se nad každodenním životem, tím, co se dotýká nás všech. A jak myslíte, že to bylo například s lidmi, kteří ubližovali ve velkém měřítku ostatním? Byli natolik slabí, aby odolali? Nebo kdo je navedl? To je na zamyšlenou.

Dobré je si každodenní pokušení uvědomovat. Pokušení nás chce oddělovat od Jednoty, Boha. I strach je od satánka například. Vnímám, že důležitá zpráva v tom pro nás je, že i Ježíš byl pokoušen, stejně jako my. Možná by mohlo být úlevné se na pokušení nedívat jako na něco hrůzostrašného, zastrašujícího, ale pouze jako na nástroj k posílení naší víry a sjednocování se sami v sobě s Bohem. Nechám na každém z nás.

